

РЕШЕНИЕ

№ 760

гр. София, 05.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 22.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9223** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на А. Н. К.-П. и Ц. П. П. срещу заповед № РД-18-40/20.07.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за част от землището на [населено място], район „В.” в частта и относно имотната граница между ПИ с идентификатори 12084.2700.788 и 12084.2700.787. Жалбоподателите твърдят, че при изработване на кадастралната карта имотната граница е заснета геодезически по съществуващата на място ограда, в съответствие с документите им за собственост. При първото обявление за приемане на КKKP границата била отразена по този начин. При издаване на заповедта обаче границата била променена и нанесена неправилно. Поради това иска отмяна на заповедта, ведно с присъждане на направените разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител твърди, че границата е вярно заснета в съответствие с кадастралния план от 1990г., одобрен заедно с регулационния план, при липса на материализирани граници.

Заинтересуваните страни И. Л. Ц. и Т. Л. Ц. оспорват жалбата. Твърдят, че границата е вярно отразена, тъй като на място материализирана ограда няма, а нанесената в КKKP граница отговаря на кадастралния план от 1990г.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и представените доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С нотариален акт № 143, том X, дело № 1581/1979г. П. И. К. продава на сестра си А. И. К. ½ ид.ч. от неурегулирано дворно място, без постройките в него, находящо се в [населено място], София, м. „Побърдица”, цялото с площ от 612 кв.м., при съседни на имота: шосе, Г. Я., наследници Б. И. С. и Б. М..

Видно от удостоверение № 2470/23.04.2012г., издадено от СО-район „В.”, С. Н. К. е починал на 09.04.1979г. и е оставил за наследници И. С. К., Л. К. К., А. Н. К.-П., Г. Н. К. и Ю. Н. К.. А. И. К. е съпруга на С. Н. К., починала на 17.12.1980г. и оставила за наследници посочените лица. С нотариален акт № 134, том I, рег. № 01272, дело № 94/2005г. И. С. К., Л. К. К., А. Н. К.-П., Г. Н. К., Ю. Н. К. са признати за собственици на поземлен имот в [населено място], район „В.”, кв. В., с площ от 555 кв.м., представляващ съгласно скица имот с пл. № 788, кв.74, м. „В. – гарата”. С договор за доброволна делба от 07.07.2005г. в дял на А. Н. К.-П. се поставя поземлен имот [населено място], район „В.”, кв. В., с площ от 555 кв.м., представляващ съгласно скица имот с пл. № 788, кв.74, м. „В. – гарата”, като тя заплаща уравнение на дяловете на останалите съсобственици.

По делото са представени и писмени договори от 08.04.1961г. и 05.10.1965г. относно имоти в [населено място], ведно с ръчни скици към тях и документи, които са от значение за доказване на фактическа власт върху имотите – че те не попадат в ТКЗС и че са записани по данъчна партида на наследодателите на жалбоподателката. Тъй като не са сключени в изискуемата нотариална форма, частните писмени договори не са доказателство за право на собственост, независимо от уреждане на плащанията по тях, в който смисъл е представена разписка. Фактическата власт, упражнявана върху имотите, е ирелевантна в настоящото производство.

С нотариален акт № 15 от 05.04.1999г. Л. И. Ц. е признат за собственик на основание давностно владение на дворно място от 400 кв.м., в [населено място], на [улица], съставляващо имот с пл. № 7. Видно от удостоверение № 002611 от 05.10.2010г., издадено от СО-район „К. село”, Л. И. Ц. е починал на 07.01.2008г. и е оставил за наследници Т. Л. Ц., син, и И. Л. Ц., дъщеря. На 14.10.2010г. на А. К. е връчена нотариална покана за премахване на незаконно изградена ограда в имота на Ц..

Представените по делото обяснителна записка и приложения към нея, изготвени от инж. С. Б., имат характер на частна техническа експертиза, която не се ползва с доказателствена стойност в процеса. Използването на знания на вещи лица в процеса се осъществява единствено посредством назначаване на експертизи от съда.

Със заповед № РД-16-32/05.09.2008г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, на основание чл. 35, ал.1 и ал.2 ЗКИР е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „В.”, Столична община, област София. На собствениците е наредено в срок от 30 дни от обнародването на заповедта да означат на свои разноски границите на поземлените имоти, в съответствие с актовете си за собственост. Заповедта е публикувана в ДВ бр.83 от 23.09.2008г. и два други всекидневника. Разлепено е съобщение и график за заснемане и анкетиране.

С решение по протокол № КД-10-20-64 от 17.11.2009г. на комисия, назначена със заповед № РД-14-45/26.05.2008г. на изпълнителния директор на АГКК са приети кадастралната карта и кадастралните регистри за [населено място]. Приложена е обяснителна записка.

С обявление, публикувано в ДВ бр. 89 от 2010г. и два други всекидневника е даден 30 – дневен срок за писмени искания и възражение до службата по геодезия картография

и кадастър. Жалбоподателката А. П. е подала възражение, че в кадастралната карта има грешка, тъй като не е включен като документ за собственост НА № 143, том Х, дело 158/79г. Възражението е разгледано от комисия, назначена със заповед № РД-14-13 от 15.02.2010г. на ИД на АГКК и е уважено. Уважено е и възражение на Т. Л. Ц. относно имот 787, като е наредено имотът да се отрази съгласно действащия кадастрален план и да се отразят данни за собственик и за акт за собственост. По делото е представена извадка от кадастралната карта във вид, а, в който е приета с протокол № КД-10-20-64 от 17.11.2009г. При съпоставката и с одобрената КККР е видно, че границата между имоти 787 и 788 е означена като права линия, като е отбелязан и условен знак за ограда по нея - нетрайно материализирана граница, съгласно т. 2.5 от приложение № 1 към Наредба № 3/2005г. Така означен, имотът е с площ от 700 кв.м.

Със заповед № РД-18-40/20.07.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на [населено място], район В..

От заключението на назначената съдебно-техническа експертиза с вещо лице А., се установява следното:

Имотът, описан в нотариален акт № 143 от 1979г. представлява имот пл. № 680 по кадастралния план от 1959г / скица 2/. По букви АГДЕЖЗИА на скица № 1 към заключението има ограда от железни колове и телена мрежа, като тази по линия АГ съществува от дълги години. Границата, отразена в кадастралната карта по букви АБВ на място не съществува. Имотът, нанесен в кадастралните планове от 1959г. и 1990 г. не съществува. Има регулационен план, одобрен със заповед № РД-50-09-332/16.09.1988г. и действащ регулационен план от 2001г. Имотът не е нанесен съобразно кадастралната основа на действащия регулационен план от 2001г.

Съдът не кредитира заключението в частта му, в която са обсъждани частните писмени договори за покупко-продажба, представени по делото /тъй като те нямат доказателствена стойност относно правото на собственост/, както и изводът на вещото лице за неприложена регулация, тъй като той е правен. В останалата част съдът кредитира заключението на в.л. А., като счита, че то не се оборва от заключението на тройната експертиза по отношение на констатираната на място ограда и предходните кадастрални предвиждания за имота.

От заключението на тройната съдебно-техническа експертиза, се установява следното:

За територията, в която се намират имоти пл.№№787 и 788 от кв.74,има кадастрален план от 1990 година и действащ регулационен план, одобрен с Протокол №32, решение на СОС от 10.12.2001 година. За същия район съществува кадастрален план за м.Побърдица, [населено място] от 1959 година, съгласно който на мястото на имоти пл.№787 и №788 са разположени имоти пл.№688 (с графична площ от около 604кв.м) и имот пл.№689 /с графична площ около 400,0кв.м/.

За имоти пл.№№787 и 788 по действащия регулационен план са отредени-съответно УПИ I-787 и УПИ II-788, кв.74, м."В.-гарата". За УПИ I-787 и II -788, кв.74 има неуредени сметки по регулация.

За частичната идентичност на имоти пл.№№ 787 и 788 от кадастрален план от 1990 година и ПИ 688 и 689 по стар кадастрален план от 1959 година,УПИ I-787 и II-788,кв.74 от действащия РП, както и съществуващите реални граници на место (ограда) е изготвена комбинирана скица приложение към СТЕ.

Границите на имот пл.№788 предмет на приложените по делото документи за собственост не са означени с регламентирани трайни знаци в съответствие със същите документи. Имотът не попада в обхвата на карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ. Процесният имот попада в обхвата на действащия регулационен план и представлява имот границите на който не са материализирани, регулацията не е приложена.

УПИ I-788,кв.74 според действащият РП не съответства на поземлен имот с идентификатор 12084.2700.788 отразен в кадастралната карта. На място материализирани граници (ограда) на им.пл.№788 съществуват само на западната му граница с улицата, означена с 1-9 и в част 8-9 от югоизточната граница на комбинираната скица. Съществуващите на място граници отложени като телена ограда са посочени в комбинираната скица със съответните означения за ограда. Съществуващите на място граници от телена ограда,съответстват само в участък 1-9 и 8-9 на отразяването им на имота в кадастралната карта.

Границата по линии 1-2-3 отговаря на тази по кадастралния план от 1990г.

Кадастралните и регулационните предвиждания за спорните имоти и границите между тях от 1959 г. насам са представени във цветна комбинирана скица-приложение към СТЕ.

Имот пл. № 787 е с площ от 400,0 кв.м по нотариален акт за собственост №15,том 1-К, рег.№ 1976,дело №84 от 1999 година и около 418 кв.м по графични данни. Имот пл. № 788 е с площ 555 кв.м, съгласно нотариален акт №134, том I, рег. № 01272, дело № 94 от 2005 година и по договора за делба от 07.07.2005 година и площ от около 555 кв.м по графични данни. В нотариален акт № 29, том XXI, дело № 3590/1975 година и нотариален акт № 143, том X, дело № 1581/79 година за продажба на недвижим имот, описаните имоти са с площ от 612 кв.м, но без посочен номер.

Границата между двата имота на кадастралната карта 1-2-3-4 е заснета съгласно кадастрален план от 1990 година, който е основа на РП от 2001 година. Преди регулационния план одобрен с Протокол № 32 Решение № 66 на СОС от 10.12.2001 година няма друг регулационен план.

На границата между двата имота - I-787 и II-788, в североизточната част на дворното място, успоредно на съществуваща ограда е ситуирана едноетажна паянтова постройка, допълващо застрояване, със ЗП по скица 24 кв.м. Постройката представлява дървено бунгало с бетонова основа и покрив от ламарина и дървена дограма. Границата между имоти пл. №№787 и 788 по КП от 1990 година засяга посочената постройка в северната и част в размер на около 5-6кв.м по графични данни.

В съдебно заседание вещите лица обясняват, че по линия 1-5 няма ограда /установено при огледа в началото на годината/, има остатък от тел в храстите. Границата по линия 1-5 не съответства на нито един кадастрален или регулационен план.Кадастралният план от 1990 г. е кадастрална основа за регулационния план от 2001г. и е одобрен със самия регулационен план.

Съдът кредитира заключението на тройната експертиза, като по отношение на извода за липса на материализирана ограда по спорната граница отчита периода от повече от година разлика между огледа, направен от трите вещи лица и този от в.л. А..

От показанията на свидетелката Е. Д. Г. се установява, че тя познава И. Ц. и Т. Ц.. Теренът се намира в [населено място], дворно място с малка къща около 400 кв.м. Има малка пристройка, в която се влиза в основната къща, има насаждения, има малък

кладенец, кошери и външна тоалетна. Мястото е оградено с телена мрежа с колчета. Свидетелката познава Ц. от 2007 г. и през тази година е отишла за пръв път там. Било е през есента на 2007 г., месец ноември, когато бащата на Т. е бил в болница и се е налагало той да го гледа. Той се е притеснявал за имота, искал да отидат и да огледат дали всичко е наред. През лятото на 2010 г. са отишли с Т. отново да видят какво се случва и всичко било много променено. Къщата е била ограбена, кошерите ги е нямало и оградата, която е била между имота на Т. и И. е била преместена навътре с около 5-6 метра, навътре към тяхната къща т.е. в посока така, че имотът като площ е бил чувствително намален. Т. е установил тази промяна. Имало е отново телена ограда, с отвор, който преди го е нямало. Оградата като метри навътре е била преместена от порядъка на около 5-6 м. Ориентирали са се лесно, защото в имота на Т. и И. е имало много голяма върба и тя си е била в имота през 2007 г., а когато са отишли през 2010 г. върбата е била в другата страна на оградата. Свидетелката е била на разговора между Т. и съседа. На Т. му е направило впечатление, че оградата не е както преди и той е споделил със съпруга на А., който е казал, че е преместил оградата, защото има документи, които му давали основание да я премести. Свидетелката не може да си спомни къде е била оградата през 2007 г., защото е имало насаждения. Не може да си спомни дали през 2007 г. оградата е била по права линия или е имала чупки, но през 2010 г. оградата е била права линия. Преди 2010 г. свидетелката е била в имота през 2007 г. ноември месец.

От показанията на свидетеля В. М. К. се установява, че той познава Т. и И. Ц. от 1997 г. Знае, че имат имот във В.. Знае къде се намира имота по местонахождение. Имотът е голям 400-400 и нещо кв.м. Има къща, има отстрани пристройка, през която се влиза в къщата, навес с кошери. Имотът е бил заграден, имало е телена ограда. Свидетелят е бил там не само един път. През година или две се е случвало да ходи там заедно с бащата на Т., играят карти. През 2010 г. края на лятото Т. го е помолил да отидат заедно в имота, бил е доста занемарен. Като са отишли там в сравнение с предишните пъти къщата е била в доста лошо състояние. Пристройката отстрани я нямало. На свидетеля му е направило впечатление, че мястото е доста по-тясно. Преди като са ходили е имало дърво, което преди е било в имота на Т., а сега като са отишли върбата е била извън имота, в имота на съседите. Имотът е станал много по-тесен, нямало ги е кошерите. Поляната пред къщата е намалена с повече от 100 кв.м. Преди 2010 оградата в едната си част е имала малка чупка, а след 2010 г. е под права линия. Преди да отиде там през 2010 г. е ходил през 2006 г. и 2007 г. за последно, след това не е ходил.

От показанията на свидетелката Ц. М. С. се установява, че тя живее в [населено място], на [улица]. Познава А. и Ц. Попови. Имат имот във В.. Майката на свидетелката е живяла, а сега нейната сестра и зет живеят точно зад тях, малка уличка ги дели. Свидетелката е две къщи след тях. Номера на нейния имот е 784. Майката и е живеела на [улица], преди да почине. Свидетелката живее там от 50 години, откакто се е родила. Имотът на Попови е около 700 кв. м. с ограда от мрежа, чупки няма. Имат къща и барака, където си слагат лопати, дърва и други вещи. Къщата им е на един етаж и таванско помещение. Съседният имот е бил на П. К., той е брат на А., бил е поп. Това съседно място е 300 кв. м., има къщичка, цялото е запустяло, има много трева, много храсти, запустяло е, оградата е сложена още преди много години. Виждала е ограда между двете места, защото е с мрежа. Покрай уличката има дървета, ограда не се вижда, тя е толкова ръждясала, че се къса. Оградата е от мрежа, коловете

са от желязо, оградата е висока около 1.20 - 1.50 м. Тази ограда има права форма. Свидетелката не е виждала никой в тези две места. Тя е комшийка и постоянно вижда какво се случва. П. не е живеел там, но е държал мястото. После е имало един човек Л., идвал е само през лятото. Имал е кошери, гледал е пчели. Никой нищо не е пипал. Самата къща на П. е срината. По тази ограда на двете места, на К. и на Л., то е цялото в храсти и в дренки, запустяло е цялото място. Н. и Ц. са си насадили покрай оградата цветя, върба има до къщата, чешма и си сядат градинка.

Съдът не кредитира показанията на свидетелите К. и Г., че оградата е местена. Същите не се подкрепят от заключенията на вещите лица, които не са констатирани нова ограда на място, противоречат и на показанията на свидетелката С.. Съдът отчита, че К. и Г. са посещавали мястото инцидентно, докато С. има преки и непрекъснати наблюдения, като съсед на имотите.

Съдът, след като взе предвид свидетелските показания, както и останалите доказателства по делото, включително експертните заключения, приема за установено, че към 17.11.2009г., когато е съставен протокол № КД-10-20-64 на комисията, назначена от ИД на АГКК за приемане на КККР, спорната граница между процесните имоти е била нетрайно материализирана, както е показано на представената от ответника карта, отразяваща положението на имотите към момента на съставяне на протокола. Всички свидетели също твърдят, че между имотите е имало ограда, разминават се само относно това, къде се е намирала тази ограда. При огледа на вещото лице А., извършен през декември 2011г. също е констатирано наличие на ограда от железни колове и телена мрежа по линията А-Г на приложената към заключението му скица. Вещото лице е посочило, че оградата е стара. Остатъци от телена ограда са установени и при огледа, извършен от тройната експертиза в началото на 2013г., което подкрепя извода, че такава е съществувала преди. Друга ограда между имотите не е констатирана. Тези обстоятелства, както и показанията на свидетелката С., че между имотите има стара телена ограда, която е в храсти и дренки, са основание съдът да приеме, че към момента на одобряване на КККР спорната граница е била нетрайно материализирана със стара телена ограда по линията АГ от скицата на вещото лице А..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Жалбоподателят е легитимиран да обжалва заповедта, тъй като представя доказателства, че е собственик на имот, засегнат от заповедта в оспорената и част.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, съобразно правомощията му, предвидени в чл. 49 от Закона за кадастър и имотния регистър /ЗКИР/.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на кмета на района, указания относно реда и срока за обжалване.

Производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри е

открито със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, съгласно разпоредбата на чл. 35 ЗКИР, като заповедта съдържа реквизитите, изискуеми от ал.2 на същия текст - наименованието и границите на района, за който ще се изработят кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице, на което се възлага изработването на кадастрална карта и кадастрални регистри, и графика за извършването на тази дейност. В заповедта е посочен и срокът за означаване на границите на поземлените имоти - 30 дни от обнародването на заповедта. Заповедта е обнародвана в "Държавен вестник". Съгласно чл. 46, ал.1 ЗКИР, приетите кадастрална карта и кадастрален регистър на недвижимите имоти са обявени на заинтересуваните лица по реда на [чл. 35, ал. 3](#). Постъпилите от страните възражения са разгледани и счестени за основателни. Приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района са одобрени с оспорената заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Предметът на делото е законосъобразността на заповед за одобряване на КKKP. В настоящото производство съдът не разрешава вещен спор. Наличието на такъв предполага разрешаването му пред гражданския съд. Съдебното решение по такъв спор може да бъде евентуално основание за изменение на одобрената кадастрална карта и кадастрални регистри, ако жалбоподателите докажат пред гражданския съд, че са собственици на имот, по-голям от описания в договора за делба.

Оспорвания на титулите за собственост и изследване на правопораждащи факти, предхождащи издадените на страните титули за собственост, са безпредметни в административния процес. Действително заснетата в КKKP граница минава през постройка на жалбоподателите и има данни, че те и техни праводатели са упражнявали фактическа власт върху имот с по-голяма площ от описания в представените документи за собственост. Административният съд обаче е длъжен да се съобразява с представените от страните титули за собственост такива, каквито са, стига да се ползват със съответната доказателствена сила. Доказателство за право на собственост в настоящия процес са само нотариалните актове и договорът за доброволна делба по делото. Административният съд не може да установява евентуално наличие на право на собственост върху имоти с граници и квадратури, различни от тези, описани в представените титули за право на собственост. Претенциите на жалбоподателите, че са придобили право на собственост върху имот, по-голям от този, описан в договора за доброволна делба, са извън компетентността на административния съд и не могат да бъдат изследвани в това производство.

Съгласно чл. 41, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с

наредбата по [чл. 31](#) или. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от: регистрите към картите и планове; представените актове по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); регистрите на общинската и областната администрация.

Разпоредбата на чл. 43 ал.1, т.5 ЗКИР предвижда, че границите на поземлените имоти се установяват: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в [чл. 41, ал. 1, т. 1](#). Тази разпоредба е конкретизирана в чл. 14, ал. 1 от Наредба №3/2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредбата/, като посочените показатели са подредени приоритетно. Така при определяне на границите на поземлените имоти, компетентните лица следва да изследват първо означеното по реда на [чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР](#) местоположение върху терена или посочените от собствениците гранични точки – т.е. дали собственикът е означил с регламентиранни трайни знаци границите на имота в съответствие с акта, установяващ правото на собственост или друго вещно право. В конкретния случай за спорната граница такова означаване не е било извършено от собствениците.

Поради това е следвало да се пристъпи към изследване на следващия по приоритет показател, посочен в т.2 на цитирания по-горе текст - съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1. Установи се от събраните доказателства, че процесната граница е била материализирана със стара телена ограда, като линията, по която тази ограда минава, не отговаря на никой от действащите или действалите регулационни и кадастрални планове. Независимо, че се касае за стара имотна граница, означен по този начин, ПИ 788 не отговаря и на представените по делото документи за право на собственост. Жалбоподателката А. К. се легитимира като собственица на имот с пл. № 788 от 555 кв.м. по кадастралния план, действал преди одобряване на кадастралната карта, съгласно приложения договор за доброволна делба и предхождащия го констативен нотариален акт. Границите на имот 788 са показани със зелен цвят на комбинираната скица към заключението на вещното лице. Северната граница на имота по кадастралния план не отговаря на тази по линия 1-5, където е минавала оградата. Площта на имота, придобит от жалбоподателката е с почти 150 кв.м. по-малка от тази, която би се получила, ако границата минава по линията 1-5.

Материализирана на място ограда може да бъде критерий за отразяване на граница по кадастралната карта само в случай, че е поставена в съответствие с документите за собственост. Както бе посочено по-горе, разпоредбата на чл. 43 ал.1, т.5 ЗКИР предвижда, че границите на поземлените имоти се установяват от означеното на място състояние, само ако то е в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#) ЗКИР, т.е. с документите, удостоверяващи право на собственост. След като материализираната на място граница не кореспондира с доказаните в това производство вещни права на

жалбоподателката, правилно в кадастралната карта границата е заснета по следващия по приоритет показател, а именно кадастралния план. По този план е индивидуализиран и имотът на жалбоподателката в документите и за собственост.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. На основание чл. 143, ал.3 АПК жалбоподателите следва да заплатят на заинтересованите страни Ц. съдебни разноси в размер на 600 лв / триста лева адвокатско възнаграждение и 300 лв депозит за експертиза/.

Воден от горното, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. Н. К.-П. и Ц. П. П., и двамата от [населено място], [улица] срещу заповед № РД-18-40/20.07.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за част от землището на [населено място], район „В.“ в частта и относно имотната граница между ПИ с идентификатори 12084.2700.788 и 12084.2700.787.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на заинтересуваните страни И. Л. Ц. и Т. Л. Ц..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Председател: